

Præsident Boyd K. Packer
Præsident for De Tolv Apostles Kvorum

Grunden til vores håb

Et vidnesbyrd om forløsningens håb er noget, som ikke kan måles eller vejes. Jesus Kristus er kilden til det håb.

For flere år siden besøgte søster Packer og jeg Oxford University.

Vi ledte efter optegnelser på min seks gange tipoldefar. Lederen af Christ's College ved Oxford, dr. Poppelwell, var så elskværdig at få universitetets ansvarlige for arkivet til at hente optegnelserne. I optegnelserne for året 1583 fandt vi min forfaders navn, John Packer.

Det efterfølgende år vendte vi tilbage til Oxford for at overrække et smukt indbundet sæt standardværker til biblioteket på Christ's College. Det blev lidt akavet for dr. Poppelwell. Måske troede han, at vi ikke var rigtige kristne. Så sendte han bud efter universitetets præst, som skulle modtage bøgerne.

Inden jeg gav skrifterne til præsten, åbnede jeg Guide til Skrifterne og viste ham et emne: 18 sider med meget lille skrift med enkelt linjeafstand, som viste referencer til emnet »Jesus Kristus«. Det er en af de mest dybdegående samlinger af skriftstedshenvisninger om emnet Frelseren, der nogensinde er samlet i verdenshistorien – et vidnesbyrd fra Det Gamle og Det Nye Testamente, Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle.

»Uanset hvordan du følger disse henvisninger«, fortalte jeg ham, »fra

side til side, op eller ned, fra bog til bog, emne efter emne – vil du opleve, at de er et pålideligt og samstemmende vidne om Herren Jesu Kristi guddommelige mission – hans fødsel, hans liv, hans lære, hans korsfæstelse, hans opstandelse og hans forsoning.«

Efter jeg havde snakket med præsten om Frelseren, ændredes stemningen, og han gav os en rundvisning på skolen, hvor han blandt andet viste os en udgravning, der var påbegyndt for nylig og som indeholdt vægmalerier fra romertiden.

En af henvisningerne fra Guide til Skrifterne er denne fra Mormons Bog: Endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus: »Vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus, vi prædiker om Kristus, vi profeterer om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med vore profetier, for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder« (2 Ne 25:26).

Med sine egne ord erklærede Frelseren: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig« (Joh 14:6).

Og i Mormons Bog erklærer han: »Se, jeg er ham, som fra verdens grundlæggelse var beredt til at forløse mit folk. Se, jeg er Jesus Kristus ... I mig skal hele menneskeslægten have

liv, og det for evigt, ja, de som vil tro på mit navn; og de skal blive mine sønner og mine døtre« (Eter 3:14).

Der er mange, mange andre henvisninger i standardværkerne, der proklamerer Jesu Kristi guddommelige rolle som Forløseren for alle, som nogensinde er blevet eller vil blive født til jorden.

Gennem Jesu Kristi forsoning vil vi alle blive forløst fra menneskets fald, som skete, da Adam og Eva spiste af den forbudne frugt i Edens Have, som det står i Første Korintherbrev: »For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus« (1 Kor 15:22).

I Mormons Bog læser vi: »For det er nødvendigt, at der skal foretages en forsoning ... ellers skal hele menneskeslægten uundgåeligt fortabes, ja, alle er forhædede, ja, alle er faldne og er fortabte og må gå til grunde, hvis det ikke var for ... forsoning[en]... et altomfattende og evigt offer« (Alma 34:9-10).

Vi lever måske ikke et fuldkomment liv, og der er en straf for vore fejl, men inden vi kom til jorden, indvilligede vi i at være underlagt hans love og acceptere straffen for overtrædelse af samme.

»For alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud,

og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus« (Rom 3:23-24).

Frelseren udvirkede forsoningen, hvilket tilvejebringer en måde, hvorpå vi kan blive rene. Jesus Kristus er den opstandne Kristus. Vi tilbyder og anerkender ham for den smerte, som han led for os alle, og for den smerte, han udholdt for hver enkelt af os, både i Getsemane have og på korset. Han udholdt alt med stor ydmyghed og med en evig forståelse af sin guddommelige rolle og betydning.

De, der omvender sig og forsøger synd, vil opleve, at hans barmhjertige arm stadig er udstrakt. De, der lytter til og følger hans ord og hans udvalgte tjeneres ord, vil finde fred og forståelse, selv når de står over for store hjertesorger og bekymringer. Resultatet af hans offer er at befri os fra syndens konsekvenser, så alle kan få fjernet skyld og føle håb.

Havde han ikke fuldbragt forsoningen, havde der ingen frelse været. Det ville være en trist verden at leve i, hvis vi aldrig kunne blive tilgivet for vore fejl, hvis vi aldrig kunne blive rene og komme videre.

Jesu Kristi barmhjertighed og nåde er ikke begrænset til dem, som begår synd eller unndladelssynder, men den omfatter løftet om evigtvarende fred til alle, der er villige til at acceptere og følge ham og hans lære. Hans store barmhjertighed er den, der helbreder, selv de sårede, som er uskyldige.

Jeg modtog for nylig et brev fra en kvinde, der fortalte, at hun havde lidt stor smerte i sit liv. Der var blevet begået en frygtelig gerning mod hende, som hun ikke nævnte, men hentydede til. Hun indrømmede, at hun havde kæmpet med en voldsom bitterhed. Hendes indre skreg i vrede:

»Nogen skal betale for denne frygtelige forurettelse.« I et øjeblik med meget stor sorg og tvivl skrev hun, at hun i sit hjerte omgående fik et svar: »Der er en, der allerede har betalt prisen.«

Hvis vi ikke forstår, hvad Frelserens offer kan gøre for os, kan vi gå gennem livet og være kedede af noget, som vi har gjort forkert, eller som har stødt andre. Den skyld, som kommer på grund af fejl, kan vaskes væk igen. Hvis vi søger at forstå hans forsoning, vil vi opnå en større ærbødighed, når vi tænker på Herren Jesus Kristus, hans jordiske tjenestegerning og hans guddommelige mission som vor Frelser.

Saipan, Nordmarianerne

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev genoprettet for at sprede kundskaben om Frelserens liv og lære til hele verden. Denne vældige konference bliver sendt på 94 sprog via satellit til 102 lande, men også på internettet til alle nationer, hvor Kirken findes. Vi har over 3.000 stave. Vi har flere end 88.000 fuldtidsmissionærer, og Kirkens samlede medlemstal har passeret 15 millioner. Disse tal er bevis på, at »den sten, der uden hænder er blevet hugget ud af bjerget, skal rulle frem, indtil den har opfyldt hele jorden« (L&P 65:2).

Men uanset hvor stor Kirkens organisation bliver, eller hvor mange millioner af medlemmer der tilslutter sig, uanset hvor mange kontinenter og lande vore missionærer kommer ind i, eller hvor mange forskellige sprog vi taler, måles Jesu Kristi evangeliums sande fremgang ved det enkelte medlems åndelige styrke. Vi har brug for styrken i den overbevisning, der findes i hjertet hos enhver loyal Kristi discipel.

Et vidnesbyrd om forløsningens håb er noget, som ikke kan måles eller vejes. Jesus Kristus er kilden til det håb.

Vi forsøger at styrke vidnesbyrdet hos de unge og ældre, de gifte og enlige. Vi må fortælle om Jesu Kristi evangelium til alle mænd, kvinder og børn, til alle racer og nationaliteter, rige og fattige. Vi har brug for den nyomvendte og dem iblandt os, som nedstammer fra pionererne. Vi må finde dem, der er faret vild og hjælpe dem tilbage til folden. Vi har brug for alles visdom og indsigt og åndelige styrke. Ethvert medlem af Kirken er som person en afgørende del af Kirkens enhed.

»For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus.

For vi er alle blevet født med én ånd til at være ét legeme ...

Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange« (1 Kor 12:12-14).

Ethvert medlem tjener som et vidnesbyrd om Jesu Kristi liv og lære. Vi er i krig mod fjendens styrker, og vi har brug for hver eneste en, hvis det skal lykkes os at få fremgang med det arbejde, som vor Frelser ønsker, vi skal udføre.

I spørger måske: »Hvad kan jeg gøre? Jeg er kun én person.«

Sådan følte Joseph Smith det bestemt også til tider. Han hævdede sig til storhed, men han begyndte som en 14-årig dreng, der havde et spørgsmål: »Hvilken af alle de kirker skal jeg slutte mig til?« (se JS-H 1:10). Josephs tro og vidnesbyrd om Frelseren voksede, ligesom vores også må vokse »linje på linje, forskrift på forskrift, lidt her og lidt der« (2 Ne 28:30; se også L&P 128:21). Joseph knælede i bøn, og sikke vidunderlige ting der er kommet ud af den bøn og det første syn.

Som en af De Tolv Apostle bærer jeg mit vidnesbyrd om Herren Jesus Kristus. Han lever. Han er vor Forløser og vor Frelser. »Hele menneskeheden [kan] i kraft af Kristi forsoning blive frelst« (TA 1:3). Han præsiderer over denne kirke. Han er ikke fremmed for sine tjenere. Når vi med rolig tillid træder ind i fremtiden, vil hans Ånd være med os. Der er ingen ende på hans magt til at velsigne og lede dem, som søger sandhed og retfærdighed. Jeg bærer vidnesbyrd om ham i Jesu Kristi navn. Amen. ■